

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. № 40.

Niende Session.

22de Møde.

Fredagen den 6te Novbr. Aften Kl. 6 1/2.

(Fortsat.)

Flensborg (fortsat): Jeg overseer forresten ikke, at det ogsaa kan medføre Ulempe, naar Ordren ikke strax skal efterkommes; hvis for Exempel Politimesteren fordrer, at en stor Kule skal borttages, eller at der skal ske Forandringer med Latrinovogne, og saadant ikke strax efterkommes, kan dette jo medføre Ulemper paa Grund af Aarstidens Bestaaffenhed. Men i ethvert Fald forekommer det mig, at en bestemt Udtalelse er hensigtsmæssig. Jeg skal forresten ganske henstille disse Bemærkninger; jeg har ikke stillet noget Udbringingsforslag, da jeg troer, at det er tilstrækkeligt, naar jeg faaer Udvalget paa min Side, og i modsat Fald troer jeg ikke, at det nytter noget. — Jeg har blot endnu en Bemærkning at gjøre med Hensyn til § 11, sammenholdt med § 12. Politimesteren skal optræde selvstændig ved Siden af Commissionen, og det forekommer mig, at naar han er uenig med denne, maa han kunne forlange Sagen afgjort af Amtsdirectionen. Dette er ikke udtalt i § 11; nu siger rigtignok § 12, at den, som ikke finder sig tilfreds med et af Sundhedscommissionen afgivet Skjøn, kan, naar han derom fremsætter Begjæring, inden en passende kort Frist, som Commissionen i ethvert enkelt Tilfælde bestemmer, fordrer Sagen forelagt for Amts-Sundhedsdirectionen. Under denne Bestemmelse kunde man maaskee indbefatte Politimesteren, naar han havde givet et Tilhold og Bedkommende forlangte Commis-

sionens Skjøn, hvilket Politimesteren ikke var fornolet med; men det forekommer mig dog rigtigst i Slutningen af § 11 at give en Tilføining, som svarer til § 10. Det er en analog Bestemmelse, idet det hedder, at Politimesteren kan vægre sig ved at udføre en af Commissionen tagen Beslutning, og at da Commissionen kan indbringe Sagen for vedkommende høiere Autoritet; her er altsaa en Analogi tilstede, hvorimod § 12 sigter til Private og ikke til Autoriteter. Jeg skal ganske henstille disse Bemærkninger til Udvalget.

Ordføreren: Jeg behøver ikke at sige, at det er en Selsølg, at de af den ærede Taler gjorte Bemærkninger ville blive gjorte til Gjenstand for Drøftelse i Udvalget inden Sagens næste Behandling, skjøndt de vedkommende Paragrapher, som Udvalget ikke har troet at burde gjøre Forslag til, og det altsaa nærmest maatte være Justitsministeren, der havde at meddele de i saa Henseende fornødne Oplysninger. Hvis Grundlovens § 86 sagde, at Huusundersøgelse ikke tør finde Sted uden efter forudgaaet Retsskjendelse, og Intet videre, da vilde Bestemmelsen her være ulovlig; thi det vilde ikke gaae an at sige, at Sundhedscommissionen var en Ret, og jeg skulde for mit Vedkommende være meget utilbøielig til at give den Anvisning paa en Udvei, som en tidligere Justitsminister har givet, at Politimesteren i alt Fald kunde som Medlem af Commissionen give en Kjendelse og indføre denne i en eller anden Protokol og dermed fyldestgjøre Grundloven. Men Sagen er, at Grundloven siger, at Huusundersøgelse ikke kan finde Sted uden efter en Retsskjendelse, undtagen, hvor en Lov hjemler